

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 6. december 2004
Kontor: 4.s.kt.
J.nr.: 2004-1330-11
Sagsbeh.: hsa
Fil-navn: Dokument 6

Besvarelse af spørgsmål nr. 45 (ad L 102 - Forslag til lov om ændring af offentlig sygesikring, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 2. december 2004

Spørgsmål 45:

"Vil ministeren endnu engang overveje, om der ikke er mulighed for at oprette en klageinstans, der kan øge retssikkerheden for patienter, som skal have prøvet kendelser fra Lægemiddelstyrelsen, idet styrelsen nu får flere sager til afgørelse end tidligere? Der henvises til, at sådanne klageinstanser findes både på miljø- og konkurrenceområdet."

Svar:

Lovforslagets bestemmelser om klageadgang i forbindelse med Lægemiddelstyrelsens afgørelser om tilskud er helt overvejende udtryk for en videreførelse eller en præcisering af den gældende retstilstand. Der er med de nugældende regler ikke adgang til at påklage Lægemiddelstyrelsens afgørelser om enkelttilskud, som udgør langt den største andel af styrelsens afgørelser om individuelle tilskud, til anden administrativ myndighed.

Lovforslaget indebærer, at de "mindre grupper" af individuelle tilskud dvs. forhøjet tilskud, kronikertilskud og terminaltilskud, tilsvarende ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, da disse tilskud – ligesom enkelttilskud – er kendetegnet ved, at tilskuddet ydes til en bestemt patient på grundlag af en sundhedsfaglig vurdering af den pågældende patients behov for behandling med et bestemt lægemiddel og efter ansøgning fra den behandlende læge. Da Indenrigs- og Sundhedsministeriet - i modsætning til Lægemiddelstyrelsen - ikke er i besiddelse af sundhedsfaglig kompetence, har ministeriet de facto været afskåret fra at afprøve Lægemiddelstyrelsens sundhedsfaglige vurdering af patientens sygdomsforhold m.v., som ligger til grund for afgørelser om disse individuelle tilskud.

Det nævnes i spørgsmålet, at der findes klageinstanser på både miljø- og konkurrenceområdet. Disse områder er ikke umiddelbart sammenlignelige med administrationen af medicintilskudsreglerne, men jeg går ud fra, at adgangen til administrativ prøvelse af forvaltningsafgørelser, herunder adgangen til at klage til særlige klageinstanser, på disse områder ligesom på sundhedsområdet, er afstemt efter behovet for en sådan adgang til admini-

strativ prøvelse af forvaltningsafgørelser og efter omfanget af klagesager. Oprettelsen af særlige administrative klagenævn må efter min opfattelse bero på en vurdering af det faktiske behov herfor på de enkelte områder, blandt andet set i lyset af de omkostninger, som vil være forbundet med oprettelsen af sådanne selvstændige klageinstanser.

Erfaringerne med forvaltningen af enkelttilskudsordningen har efter min opfattelse vist, at der er tale om en smidig og velfungerende ordning, som medvirker til at understøtte en rationel og målrettet lægemiddelanvendelse, samtidig med at den enkelte patient tilgodeses. Derfor finder jeg ikke, at der er grundlag for at oprette en selvstændig klageinstans på området.

Jeg vil dog anmode Lægemiddelstyrelsen om at holde mig orienteret om udviklingen i behandlingen af ansøgninger om individuelle tilskud, herunder om hvorvidt indførelsen af det nye tilskudssystem bevirker væsentlige ændringer i omfanget af disse sager m.v.